

Страни в главното производство

Жалбоподател: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria

Ответник: Samir Zaizoune

Диспозитив

Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, и в частност член 6, параграф 1 и член 8, параграф 1 във връзка с член 4, параграфи 2 и 3 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че тя не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която предвижда в случай на незаконно пребиваване на граждани на трети страни на територията на тази държава да се наложи според обстоятелствата или глоба, или извеждане, като всяка от двете мерки изключва другата.

⁽¹⁾ ОВ С 93, 29.3.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 23 април 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Nîmes — Франция) — Jean-Claude Van Hove/CNP Assurances SA

(Дело С-96/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи — Застрахователен договор — Член 4, параграф 2 — Преценка на неравноправния характер на договорните клаузи — Изключване на клаузите, свързани с основния предмет на договора — Клауза, с която се гарантира поемането на плащанията на погасителните вноски по договор за жилищен кредит — Пълна неработоспособност на заемателя — Изключване на възможността да се ползва това покритие в случай на призната способност за упражняване на платена или неплатена дейност)

(2015/С 205/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Nîmes

Страни в главното производство

Ищец: Jean-Claude Van Hove

Ответник: CNP Assurances SA

Диспозитив

Член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че клауза в застрахователен договор, с която се гарантира поемането на плащанията на дължилите на заемателя погасителни вноски при пълна неработоспособност на заемателя, попада в изключението, предвидено в тази разпоредба, само ако запитващата юрисдикция установи, че:

— от една страна, с оглед на естеството, общата структура и разпоредбите на съвкупността от договори, към които спада договорът, в който е включена, както и на правния и фактическия и/к контекст тази клауза установява основен и определящ тази съвкупност от договори елемент, и

— от друга страна, посочената клауза е формулирана ясно и разбираемо, тоест тя е разбираема за потребителя не само от граматическа гледна точка, но и в договора е изложен прозрачно точният механизъм, предвиден в съответната клауза, както и отношението между този механизъм и механизма, предвиден в другите клаузи, така че потребителят може да предвиди въз основа на ясни и разбираеми критерии произтичащите за него икономически последици.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Решение на Съда (шести състав) от 23 април 2015 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — „ГСТ — Сървиз АГ Германия“/Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Пловдив при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-111/14) ⁽¹⁾

(Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Принцип на данъчен неутралитет — Платец на ДДС — Неправилно начисляване на ДДС от страна на получателя — Задължаване на доставчика на услугите да внесе ДДС — Отказ да се възстанови ДДС на доставчика на услугите)

(2015/C 205/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ГСТ — Сървиз АГ Германия“

Ответник: Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Пловдив при Централно управление на Националната агенция за приходите

Диспозитив

- 1) Член 193 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/88/ЕС на Съвета от 7 декември 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че когато се извършва доставка на услуги чрез постоянен обект на територията на държавата членка, в която е дължим данъкът върху добавената стойност, платец на данъка е само данъчнозадълженото лице, извършващо доставката.
- 2) Член 194 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/88, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчната администрация на държава членка да разглежда като платец на данъка върху добавената стойност получателя на услугите, извършени чрез постоянен обект на доставчика, когато както доставчикът, така и получателят на услугите са установени на територията на същата държава членка, дори ако получателят вече е внесъл данъка, воден от неправилното предположение, че доставчикът няма постоянен обект в тази държава.
- 3) Принципът на неутралитет на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба, която позволява на данъчната администрация да откаже да възстанови на доставчика на услугите внесения от него данък, въпреки че на получателя на услугите, който също е внесъл данъка върху добавената стойност за тези услуги, е отказано правото да приспадне данъка, тъй като не разполага със съответен данъчен документ, а националният закон не позволява корекция на данъчните документи при наличието на влязъл в сила ревизионен акт.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.